

Ted' hádej

Jitka Molavcová

Ted' hádej, ted' hádej, kdo ti to právě
dlaní jako mráčkem oči zaclání
ted' hádej, ted' hádej, komu si v trávě
říkal, že je vláčkem, co tě pohání
ted' hádej, ted' hádej, kdo mi to říkal,
že ho v tuhle chvíli strašně zajímám,
ted' hádej, ted' hádej, jestli tě ráda mám...

Hádej co smíš, smíš si vzít,
jen to co dávám ti já.
Kdo žízeň má, může pít,
však jen když studánku zná.

Ted' hádej, ted' hádej, kolik je hříchů,
které dívka chlapci z lásky promine,
Ted' hádej, ted' hádej, komu si k smíchu,
když mi na otázky říkáš coby ne
A hádej, ted' hádej, nad kým se skláním,
do čí tváře spouštím vlasů vodopád,
Ted' hádej, ted' hádej, co si tak můžu přát...

Chtěla bych žít víc než den
tím vším co láska mi dá,
a právo mít hlídat sen
tak hádej proč se mi zdá

Tak hádej, tak hádej, proč se mi zdálo,
že ta naše láska příliš pospíchá,
Tak hádej, tak hádej, proč je mi málo,
když mě někdo líbá až se zadýchá,
Tak hádej, tak hádej, proč je mi krásně
když si řeknu zítra a mám v duši klid,
Tak hádej, tak hádej, co ještě můžu chtít...

Nevím, ted' nevím, kdo mi to právě
dlaní jako víčkem ústa zavírá,
ted' nevím, ted' nevím, komu to v trávě
říkám, že je klíčkem co mě otvírá
a hádám, a hádám co to tu zpívám,
co to v téhle řádce vlastně začíná,
mám ráda, mám ráda, hlavně ted' zbývá
říci kamarádce ať jde do kina.

La-lá-la, la-lá-la, la-la-la-lá-la,
la-la-la-la, lá-la, la-la-la-la-lá....